

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

31.7.2009

B7-0000/2009

PREDLOG RESOLUCIJE

k vprašanjema za ustni odgovor B7-0000/2009 in B7-0000/2009

v skladu s členom 115(5) poslovnika

o podnebnih spremembah in državah v razvoju pred konferenco Združenih narodov o spremembah podnebja v Københavnu

Eva Joly

v imenu Odbora za razvoj

Resolucija Evropskega parlamenta o podnebnih spremembah in državah v razvoju pred konferenco Združenih narodov o spremembah podnebja v Københavnu

Evropski parlament,

- ob upoštevanju skupne izjave Sveta, predstavnikov vlad držav članic v Svetu, Evropskega parlamenta in Komisije z dne 20. decembra 2005 o razvojni politiki Evropske unije z naslovom „Evropsko soglasje“, še zlasti točk 22, 38, 75, 76 in 105,¹
- ob upoštevanju Agende 21, deklaracije iz Ria o okolju in razvoju ter izjave o načelih glede trajnostnega upravljanja gozdov, ki jo je sprejelo več kot 178 držav na konferenci Združenih narodov o okolju in razvoju (UNCED) v Riu de Janeiru (Brazilija) od 3. do 14. junija 1992, nato pa so bila ta načela odločno potrjena na svetovnem vrhu o trajnostnem razvoju v Johannesburgu (Južna Afrika) od 26. avgusta do 4. septembra 2002,
- ob upoštevanju okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (UNFCCC), kjotskega protokola k tej konvenciji in prijavnih postopkov za njegovo izvajanje,
- ob upoštevanju deklaracije tisočletja Združenih narodov z dne 8. septembra 2000, ki postavlja razvojne cilje tisočletja kot skupne cilje mednarodne skupnosti za izkoreninjenje revščine,
- ob upoštevanju deklaracije o vključitvi prilagajanja na podnebne spremembe v razvojno sodelovanje, ki so jo 4. aprila 2006 sprejeli ministri za razvoj in okolje iz držav članic Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD),
- ob upoštevanju partnerstva za podnebne spremembe med Afriko in EU v okviru prvega akcijskega načrta (2008–2010) za izvajanje skupne strategije EU in Afrike,
- ob upoštevanju načrta z Balijskega, sprejetega na konferenci Združenih narodov o podnebnih spremembah na otoku Bali (Indonezija) decembra 2007,
- ob upoštevanju 14. konference pogodbenic okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja in 4. konference pogodbenic, ki je služila kot srečanje pogodbenic kjotskega protokola, od 1. do 12. decembra 2008 v Poznanju na Poljskem,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 11. marca 2003 o podnebnih spremembah v okviru razvojnega sodelovanja (COM(2003)0085),
- ob upoštevanju sklepov Sveta in akcijskega načrta 2004–2008 glede podnebnih sprememb v okviru razvoja z dne 24. novembra 2004,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. januarja 2007 z naslovom „Omejevanje

---

¹ UL C 46, 24.2.2006, str. 1.

globalnih podnebnih sprememb na 2 stopinji Celzija – Pot do leta 2020 in naprej“ (COM(2007)0002),

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 18. septembra 2007 o oblikovanju Globalnega zaveznitva o podnebnih spremembah med Evropsko unijo in na podnebne spremembe najboljčutljivejšimi revnimi državami v razvoju (COM(2007)0540),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. oktobra 2008 o oblikovanju Globalnega zaveznitva o podnebnih spremembah med Evropsko unijo in na podnebne spremembe najboljčutljivejšimi revnimi državami v razvoju,¹
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. januarja 2009 z naslovom „Za celovit sporazum o podnebnih spremembah v Københavnu“ (COM(2009)0039),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. marca 2009 o strategiji EU za vseobsegajoči sporazum o podnebnih spremembah v Københavnu in ustreznem financiranju politike o podnebnih spremembah,²
- ob upoštevanju resolucije skupne parlamentarne skupščine AKP-EU z dne 9. aprila 2009 o družbenih in okoljskih posledicah podnebnih sprememb v državah AKP,³
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 25. junija 2009 o vključevanju okolja v razvojno sodelovanje,
- ob upoštevanju poročila OECD za leto 2007 z naslovom „Končni pregled napredka pri vključevanju prilagajanja na podnebne spremembe v dejavnosti razvojnega sodelovanja“,
- ob upoštevanju poročil medvladnega foruma o podnebnih spremembah, zlasti prispevka delovne skupine II tega foruma (vplivi podnebnih sprememb, prilagajanje nanje in izpostavljenost) k četrtemu ocenjevalnemu poročilu,
- ob upoštevanju poročila o človekovem razvoju 2007/2008 z naslovom „Boj proti podnebnim spremembam: človeška solidarnost v razdeljenem svetu“, pripravljenega v okviru razvojnega programa Združenih narodov;
- ob upoštevanju poročila Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada z naslovom „Globalno spremljanje 2008: razvojni cilji tisočletja in okolje – program za vključujoč in trajnostni razvoj“,
- ob upoštevanju okoljskega načrta OECD do leta 2030, objavljenega 5. marca 2008,
- ob upoštevanju poročila Svetovnega humanitarnega foruma iz maja 2009 z naslovom “Vpliv človeka: podnebne spremembe – anatomija tihe krize”,
- ob upoštevanju poročila švedskega odbora za podnebne spremembe in razvoj iz maja 2009 z naslovom “Premostitev prepada: zmanjšanje tveganja katastrof in

---

¹ P6_TA(2008)0491.

² P6_TA(2009)0121.

³ ACP-EU/100.383/09/konč.

prilagajanje podnebnim spremembam v državah v razvoju”,

- ob upoštevanju vprašanj Komisiji in Svetu z 2. septembra 2009 o podnebnih spremembah in državah v razvoju pred konferenco Združenih narodov o spremembah podnebja v Københavnu (O-0000/2009 – B7-0000/2009, O-0000/2009 – B7-0000/2009),
  - ob upoštevanju člena 115(5) in člena 110(2) svojega poslovnika,
- A. ker so države v razvoju najmanj prispevale k podnebnim spremembam, se pa zaradi svoje zemljepisne lege, precejšnje odvisnosti od primarnega sektorja (kmetijstvo, ribištvo) in omejene infrastrukture za obvladovanje učinkov podnebnih sprememb soočajo z njihovimi najhujšimi posledicami,
- B. ker podnebne spremembe vsako leto povzročijo več kot 300.000 smrtnih žrtev in hudo prizadenejo 325 milijonov ljudi in ker se utegneta ti številki do leta 2030 več kot podvojiti; ker je skoraj 99 % teh smrtnih žrtev in 98 % prizadetih prebivalcev prav v državah v razvoju,
- C. ker gospodarska izguba zaradi podnebnih sprememb trenutno znaša več kot 125 milijard USD letno¹ in bi lahko do leta 2030 dosegla 600 milijard USD letno; ker 90 % teh izgub utrpijo države v razvoju,
- D. ker so podnebne spremembe v revščino pahnile že več kot 12 milijonov ljudi, nadaljnjih 20 milijonov pa jih bo ta prag prestopilo do leta 2030,
- E. ker utegnejo podnebne spremembe zaostriti odnose in privedi do sporov glede naravnih virov, namreč zaradi krčenja kmetijskih površin in gozdov ter pomanjkanja pitne vode oziroma zaradi selitev na območja z ugodnejšim podnebjem,
- F. ker imajo industrializirane države zgodovinsko odgovornost za podnebne spremembe in so moralno obvezane pomagati državam v razvoju v prizadevanjih, da bi se prilagodile posledicam teh sprememb; ker je konferenca Združenih narodov o podnebnih spremembah v Københavnu zadnja faza mednarodnih pogovorov, na katerih naj bi dosegli pošten in učinkovit dogovor o nasledniku kjotskega protokola v skladu z načelom „onesnaževalec plača“,
- G. ker bo vsakršno odlašanje s sprejetjem trdnega sklepa o mehanizmih in finančnih sredstvih, potrebnih za omejevanje vzrokov in posledic podnebnih sprememb, povzročilo še veliko večje stroške; ker so kljub nujno potrebnemu ukrepanju v zvezi s podnebnimi spremembami v državah v razvoju finančna sredstva za prilagajanje in omilitev posledic odločno premajhna,
- H. ker ocenjeni letni stroški prilagajanja v državah v razvoju znašajo od 50 do 135 milijard USD, države donatorke pa zagotavljajo manj kot 500 milijonov USD letno; ker je bilo v tem letu – samo za primerjavo – za reševanje finančnih institucij po vsem svetu obljubljenih 18 bilijonov USD,

---

¹ To je več kot letni znesek uradne razvojne pomoči.

- I. ker večina obljubljenih sredstev za boj proti podnebnim spremembam prihaja iz proračuna za uradno razvojno pomoč, torej se s tem preusmerjajo sredstva, predvidena za razvoj, zaradi česar razvojni cilji tisočletja morda ne bodo doseženi,
- J. ker podnebne spremembe ogrožajo 40 % mednarodnih naložb za zmanjšanje revščine,¹ s čimer sta ogroženi tudi učinkovitost in trajnost razvojnega dela; ker je jasno, da je treba izboljšati usklajevanje, dopolnjevanje in povezanost med bojem proti podnebnim spremembam in razvojnimi pobudami,
- K. ker večina obstoječih poti za financiranje prilagajanja ne temelji na soudeležbi, ki bi spodbudila odgovornost držav v razvoju, in ker le nekaj teh poti uživa popolno zaupanje donatorov in prejemnic,
- L. ker so nacionalni akcijski programi za prilagajanje pomemben instrument za prilagajanje podnebnim spremembam, ki spodbujajo odgovornost, vendar utegne pomanjkanje institucionalne podpore in denarja za njihovo izvajanje zmanjšati njihov potencial,
- M. ker so obstoječe poti za financiranje prilagajanja tako na mednarodni ravni kot na ravni EU zelo razdrobljene in slabo usklajene, kar povzroča precejšnje težave državam v razvoju pri izvajanju financiranih dejavnosti prek različnih mehanizmov,
1. pozdravlja dejstvo, da je bil med pogajanjimi o sporazumu o boju proti podnebnim spremembam po letu 2012 dosežen napredek pri izenačitvi prilagajanja podnebnim spremembam in omilitve njihovih posledic; poudarja, da je treba vzpostaviti tesnejšo povezavo med pogajanjimi o prilagajanju in omilitvi;
  2. vztraja, da je treba v sporazumu o boju proti podnebnim spremembam po letu 2012 upoštevati obstoječe razvojne procese na mednarodni in nacionalni ravni; spodbuja Komisijo in države članice, naj tesneje povežejo podnebne spremembe in razvojne cilje tisočletja, tako da prilagajanje podnebnim spremembam vključijo v projekte in programe za doseganje ciljev tisočletja in v vse strategije za zmanjšanje revščine;
  3. poudarja, da je treba poiskati nove vire za financiranje prilagajanja, poleg obstoječih obveznosti za uradno razvojno pomoč (cilj je 0,7 % bruto domačega proizvoda (BDP) do leta 2015);
  4. poziva mednarodno skupnost, naj občutno poveča finančno pomoč za prilagajanje v državah v razvoju in v ta namen poišče inovativne mehanizme financiranja, kot so nacionalni davek na emisije, mednarodni davek na trgovanje, prelevmani za emisije v letalskem in ladijskem prometu ter dražba enot dodeljene količine ;
  5. poziva Komisijo in države članice, naj občutno povečajo proračun za Globalno zavezništvo proti podnebnim spremembam (GCCA), in predlaga, da bi bil lahko eden od virov financiranja tega zavezništva 25 % pričakovanih prihodkov od dražb v sistemu EU za trgovanje z emisijami; poziva Komisijo, naj poskrbi za to, da bo Globalno zavezništvo proti podnebnim spremembam postalo klirinška hiša za sredstva za prilagajanje v državah v razvoju, s čimer se bo mogoče izogniti novim bilateralnim pobudam EU;

---

¹ Ocena Svetovne banke.

6. poudarja, da mora biti financiranje prilagajanja in omilitve posledic v državah v razvoju zadostno, zanesljivo in pregledno; opozarja, da morajo države donatorke vlagati v povečanje zmogljivosti za črpanje v državah v razvoju, da bodo lahko slednja sredstva učinkovito porabile;
7. opominja, da bi bilo treba denar deliti kot nepovratna sredstva, ne kot ugodna posojila, ker sredstva za podnebne spremembe niso pomoč, temveč nadomestilo, ki so ga industrializirane države dolžne plačati v skladu z načelom, da plača onesnaževalec;
8. meni, da je treba v sporazumu o boju proti podnebnim spremembam po letu 2012 predvideti mehanizem za nadomestila in sanacijo, da se bo mogoče ustrezno spopasti z izgubo in škodo zaradi neugodnih posledic podnebnih sprememb v državah v razvoju;
9. poziva mednarodno skupnost, naj prednostno obravnava sredstva za podnebne spremembe za države v razvoju, ki so tem spremembam najbolj izpostavljene, zlasti za afriške države, ki so prejele manj kot 12 % vseh sredstev za podnebne spremembe, porabljenih v zadnjih štirih letih, in za majhne otoške države v razvoju;
10. poudarja pomen odgovornosti za sredstva za prilagajanje, denimo prek domačega nadzora mehanizmov za zagotavljanje denarja (npr. nadzora parlamentarnih odborov); poleg tega poziva mednarodno skupnost, naj v naslednjih petih letih nameni do 2 milijardi USD za nacionalne akcijske programe za prilagajanje;
11. poudarja, da je treba doseči odgovornost institucij in zaupanje vanje z enakopravno zastopanostjo držav donatork in prejemnic v upravnih organih institucij za financiranje prilagajanja; poziva mednarodno skupnost, naj poveča pritok finančnih sredstev v sklad za prilagoditev, eno najbolj demokratičnih struktur odločanja glede prilagajanja;
12. meni, da bo primerno načrtovanje in upravljanje preseljevanja iz okoljskih razlogov odločilnega pomena za varnost ljudi, in poziva mednarodno skupnost, naj poišče in odpravi pravne pomanjkljivosti v zvezi z varstvom okoljskih beguncev;
13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter sekretariatu okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja.